

Harmanecké noviny

Spoločenské noviny zo života občanov a histórie obce Harmanec

Marec 2023

Ročník XVII.

Číslo 1

Z DOMOVA AJ ZO SVETA

Možno máme pocit, že neprežívame práve najoptimistickejšie obdobie. Z médií počúvame rôzne informácie, ktoré ovplyvňujú naše nálady, názory, pocity. Porovnávame minulosť s prítomnosťou, máme obavy z budúcnosti. Riešime, čo by bolo, keby... Trápi to celý svet. A tak je len na nás, ako si život spríjemniť. Je ešte stále veľa pekných vecí a možností okolo nás, ako si do života priniesť viac spokojnosti a radosti.

Radost je väčšinou spojená s pocitom šťastia, dobrou náladou a patrí k najprirodzenejším emóciám človeka. Niektorí majú radost z prírody vo svojom okolí, niektorí ju hľadajú v práci, vo voľnom čase, v našom životnom poslaní, v rodine, deťoch, vnúčatách. Mnohí sa radujú vtedy, keď sa nechávajú zabávať inými. Sledujú zábavné programy, počúvajú hudbu, chodia do divadla.

Alebo sa idú zabaviť na dobrú fašiangovú zábavu v obci. Iní majú radost z aktivít, ktoré ich naplňujú, pri ktorých zabúdajú na čas, robia to, čo ich v minulosti tešilo a prestali to robiť.

Aj o tom sa dočítate v našich príspevkoch o ženách, ktoré robia to, čo ich baví a robí ich to šťastnými. Zaujímavé sú aj dva príspevky zo sveta. Sú o tom, že poznávať svet je úžasné. V jednom z nich sa píše: „... ľudia tam žijú v chudobných podmienkach, ktoré sú pre nás nepredstaviteľné. Ale všetci sú tam milí a priateľskí...“

A nakoniec, veď prichádzajú krásne veľkonočné sviatky, prichádza jar. Tešme sa z toho, hľadáme radost v prítomnosti, v sebe a nečakajme na zajtra.

Želám vám všetkým radostné sviatky Veľkej noci, dobrú náladu, spokojnosť a zdravie spolu s tými, ktorých máte radi a robia vás šťastnými a spokojnými.

Iveta Roháčová, šéfredaktorka

VÁŽENÍ SPOLUOBČANIA!

Na svete sú tisícky obcí, menších či väčších, v mnohom navzájom si podobných, no súčasne každá je neopakovateľným originálom. Deň za dňom píše stránku po stránke do knihy našich dejín. Každý z nás má niekde hlboko vo svojom srdci ukryté miesto, ktoré miluje a do ktorého sa rád vracia. Pre mnohých z nás je takýmto miestom – naša obec Harmanec. Všetci spoločne sa snažíme budovať Harmanec do prosperity, spokojného života našich občanov, do krásy a stability. Z tohto dôvodu sa mi dnešný príspevok do Harmaneckých novín píše nesmierne ťažko.

Naša obec zažíva energetickú drámu. Zálohové platby za plyn a elektrinu sú tak vysoké, že nepomáha ani šetrenie, v rozpočte na takéto navýšenie nemáme peniaze. Každý mesiac netrpezlivo čakáme, aké nám prídu podielové dane. Výnimočne ste dostali do poštových schránok môj osobný list, ako vysvetlenie a postoj k terajšej finančnej situácii našej obce Harmanec.

No spôsob, ako zaplatiť tisícové platby za energie, však nevidím. Sme jedna z mála obcí, ktorá sa skladá výlučne z bytových domov a sme plne splynofikovaní. O to je situácia v našej obci ťažšia, že okrem výdavkov na materskú, základnú školu či obecný úrad prevádzkujeme ako jedna z mála obcí vlastnú ubytovňu, v ktorej máme trvalo bývajúcich platiacich nájomníkov.

Máme schválený rozpočet, ktorý sme prijali koncom minulého roka. Vtedy sme už vedeli, že energie ovplyvnia finančnú situáciu našej obce, no platby za energie presiahli únosnú úroveň. V tejto chvíli je teda rozpočet už bezpredmetný, pretože sa nezakladá na reálnych číslach, s takýmto navýšením sme absolútne nemohli počítať. Najhoršia situácia je v zariadení ubytovne, kde sme rátali so zastropovaním ceny, no nestalo sa a budova ubytovne ako katastrálne zavkladovaná priemyselná budova nemá nárok na dotované ceny energií. Oslovili sme preto dodávateľov energií, či už je to SPP alebo Stredoslovenská distribučná, kde sme im jasne vysvetlili, že ide o zariadenie, v ktorom sa nachádzajú v prevažnej miere občania našej obce. Do dnešného dňa máme reakciu, že ubytovňa by vyžadovala novú kolaudáciu, čo chápeme ako nereálny počin v situácii, v ktorej sme sa ocitli. To znamená, že vysoké nedoplatky, ktoré nám poslali, sme museli zaplatiť. Plynú nám tiež lehoty na zálohové platby.

Podľa starej zmluvy sme mesačne platili za plyn 2700 eur mesačne. Preddavkové faktúry nám prišli vo výške 6000 eur za mesiac. Elektrická energia minulý rok 1400 eur, preddavková faktúra 5100 eur mesačne. Absolútny šok. Týždeň som nespávala, myslela som, že dostanem infarkt. Rozmýšľala som, ako to budeme riešiť a po týždni som zistila, že riešenie neexistuje. Vláda nás

hodila cez palubu a nechala toto bremeno na nás.

Prvýkrát za celé moje pôsobenie ako starostky obce Harmanec som musela priznať, že toto tak ľahko nedáme, a informovala som poslancov obecného zastupiteľstva, že musíme finančné prostriedky z príjmu daní od spoločnosti SHP Harmanec použiť na prevádzku obce. Zaplatili sme nedoplatok za plyn a elektrickú energiu a zaplatili sme zálohové platby. Zmluvné záväzky musíme plniť, inak nastúpia sankcie 11 % za každý deň omeškania platby. Upokojovali sme sa, že určite prídu opravené faktúry. Aj prišli. V takej istej výške, ako boli určené. Čo máme urobiť? Zvýšiť im platby? Pokiaľ chceme ubytovňu udržať, museli by sme zvýšiť poplatok o sto až dvesto eur a to je nemysliteľné. Platby v zariadení sa už teraz pohybujú okolo štyristo až päťsto eur a príjem z ubytovne je cca 9000 eur, ubytovaní nie sú v stave, aby si zvýšenie mohli dovoliť. Približne v rovnakej situácii s energiami sme aj v prevádzke obecného úradu a tu je situácia o to zložitejšia, že dodávame teplo súkromným vlastníkom v budove č.7, čo je nezlučiteľné s dotačnou schémou, ktorú pre nás pripravil štát. S vlastními bytov sme mali stretnutia, na ktorých sme vyjadrili pripravenosť obce spolupracovať na riešení podľa návrhu vlastníkov.

Plyn sme mali zazmluvnený, rovnako aj elektrinu, no pri niektorých bytových domoch došlo k prečerpaniu odberu nad povolenú hranicu. Začali sme teda rokovať konanie, či už s SPP alebo Stredoslovenskou distribučnou, ktorí dodávajú energie. Avšak odpoveď bola rovnaká – nestabilné ceny na burze s energiami. Zmluvu nám predlžujú o ďalší rok, ale neplatia ceny, ktoré sme mali zazmluvnené, ale cenníkové ceny. Takže sme rokovali opäť a pre bytové domy, ktoré nie sú schopné úspor, sme dosiahli aspoň cenu nákupnú, ktorá bola objednávkou pre celú obec. Viac im pomôcť nedokážeme. K budovám, v ktorých dochádza k nadmernej spotrebe energií, pristupujeme jednotlivo a spolu s vlastními hľadáme riešenie, pretože na otáľanie a diskusie už nie je čas. Spotrebné energie už nikdy nedosiahnu ceny predošlých nákupov a pri veľkometrážnych bytoch s jednou osobou sa môžu stať neudržateľnou záťažou.

Pre nás napríklad zastropovanie plynu na 99 eur nič nerieši. Platili sme 26 eur za megawatthodinu a teraz máme platiť 88 eur. Elektriku sme platili 71 eur a prišlo nám platiť v prevažnej miere 169 eur za megawatthodinu. Áno, ani zastropovanie k 199 eurám nie je pomoc.

Pri základnej škole ide o prenesený výkon štátnej správy, to znamená, že finančné krytie má byť plne hrazené zo štátu.

Zálohové platby, ktoré sme platili za plyn mesačne vo výške 882 eur, sú teraz 2 073 eur, elektrika má viacero odberných miest, no všetky sú vyššie minimálne o 100 %.

Ihrisko v Uľanke malo zálohovú platbu za elektrickú energiu 150 eur, teraz 750 eur.

Telocvičňu sme museli od električky vypnúť, lebo pri poplatku 5 eur na hodinu by sme mesačnú zálohu nevybrali ani za 10 rokov.

Čo sa týka verejného osvetlenia, pristúpili sme len k obmedzeniu počas nočných hodín. Každý z nás dostáva po odbere energií vyúčtovanie a niekoľkokrát po sebe neustále vysvetľujem, že úsporné opatrenia robíme aj z titulu čo najnižších spotrieb energií, aby sme nebojovali o pár mesiacov z nedoplatkami z vyúčtovania. Tieto peniaze už naozaj nemáme. Všade máme úsporné žiarovky, dodávku tepla obmedzenú v maximálnej možnej miere, šetríme, ale nechceme ohrozovať vaše zdravie. Platby za energie by sme nedokázali platiť, ani keby sme všetko zatvorili.

Ja však nie som zástancom zatvárania, pretože zatvorení sme boli dva roky kvôli pandémie, a keby sme školu, škôlku a obecný úrad aj zavreli, v mrazoch nemôžeme zastaviť kúrenie. Narobili by sme ešte väčšiu škodu, pretože temperovať sa musí.

Mám preto obrovský strach, v akej výške prídu podielové dane. Neostáva nám ani jediné euro na investície a ani na päťpercentnú spoluúčasť, keby sme chceli žiadať o eurofondy, ale ani na neoprávnené výdavky, ktoré boli na tieto projekty vyčíslené.

Najhoršie však je, že nám bude chýbať na mzdy. Pravdepodobne budeme musieť prepúšťať. To tiež nie je dobré riešenie, pretože musíme vyplatiť odstupné. A ako k tomu prídu zamestnanci, keď sme počas covidového obdobia všetci pracovali za 80 % platu? Toto nie je systematické riešenie.

Miestne dane pre občanov sme od nového roka nezvyšovali, zvýšil sa poplatok za odvoz smetí, ktorý z 37 eur stúpol na 42 eur na osobu za rok a daň za psa na 50 eur. Nechcem opakovať už raz napísané, no komunálny odpad musíme dotovať daňou za psa ako rovnakého tvorcu odpadu, keďže všetok odpad z krmív, podložky, plienky pre zvieratá a hlavne nečistoty pri upratovaní obce musia končiť v kontajneroch pre neznesiteľný zápach, ktorý sa šíri pri ponechaní vo verejnom priestore.

Momentálne však neviem ani to, ako dokončíme projekty, ktoré už bežia, rozpracované chodníky, spevnené plochy a miestne komunikácie. Zastavujeme akýkoľvek rozvoj obce. Občania to budú musieť akceptovať. Ak sa situácia nejako nezmení, investičné akcie nebudú. Nemôžeme si zobrať ani pôžičku, hospodárime ako v domácnosti. Pokiaľ na to nemáme, tak to nerobíme. Splácame úver na obstaranie nájomného bývania a úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania na nájomné bývanie. Hospodárime dobre, dlh sme doposiaľ nemali, lenže teraz nám ho spôsobí splátka plynu a elektriny, lebo účty nezaplatíme. Nemáme z čoho.

Po ďalšie, neviem, kto by nám v tejto situácii dal úver. Ak si niekto pozrie náš rozpočet a výdavky, tak každá banka bude dobre zvažovať, či budeme pre ňu solídny partnerom, keď nie sme schopní platiť plyn a elektriku. Vždy sme sa snažili hospodáriť tak, aby finančná rezerva bola. Vždy sme v rezervnom fonde mali peniaze, aby sme vykryli mimoriadne situácie. Ostáva nám jediné, dohodnúť sa s dodávateľmi, že zaplatíme, keď budeme mať ďalšie dane z nehnuteľností, ktoré sme používali na investície v obci.

Vo funkcii som štvrté volebné obdobie a v posledných voľbách som nemala protikandidáta a rovnako dobre viem prečo. Bolo úplne zrejmé, že bude obec v krízovom období.

Počas dvanástich rokov starostovania som takto zlú situáciu nezažila. Som v situácii bezmocnosti a bez vízie riešenia. Najjednoduchšie by pre mňa bolo odovzdať kľúče od úradu a vrátiť sa do môjho predošlého zamestnania, pretože toto je veľký psychický tlak. Ani kríza počas pandémie nebola tak zlá. Dokonca sme dokázali vtedy ušetriť na energiách, čo sa odzrkadlilo na preplatkoch vyúčtovacích faktúr, a tak sme mali na mimoriadne výdavky. Lenže teraz nedokážeme našetriť nič.

No chceme sa s tým popasovať. Spolu s mojimi kolegynami neustále hľadáme riešenia. Nesmierne ma teší, že dokážu vďaka svojim skúsenostiam podávať riešenia a návrhy, pretože nás trápí krivda, ktorá sa našej obci udiala. Poslancom obecného zastupiteľstva predkladáme pripravené návrhy a rokujeme o ďalšom riešení.

Peniaze ako obec nemáme, ale musíme faktúry zaplatiť a nájsť riešenie s dodávateľmi energií. Napriek tomu som presvedčená, že toto vôbec nie je v poriadku.

Naša obec a rovnako i zamestnanci boli vždy disciplinovaní, nekričíme, hľadáme riešenie do poslednej chvíle. Vždy, keď je zle, bez reptania plníme nariadenia štátu. Či to bolo testovanie na Covid-19, očkovanie, roznášanie jedla, v sobotu, v nedeľu, večer, či ráno, vždy sme k dispozícii. A teraz, keď potrebujeme urgentne pomoc, tak nemáme žiadnu odozvu. Ale tu už naozaj nie je čo riešiť a v žiadnom prípade nemôžeme ľudí držať ako rukojemníkov.

Áno, som nahnevaná a trápí ma, že v tejto zložitej dobe nemám pre svojich občanov žiadne pozitívne správy. Verte mi, že ma to veľmi mrzí a radšej by som písala o dokončení niekoľkých projektov, ktoré sme plánovali urobiť v tomto roku.

Napriek všetkému, milí spoluobčania, vám zo srdca prajem pekné prežitie veľkonočných sviatkov a nádej, že v budúcnosti vám budem znovu môcť písať o pozitívnejších veciach, ktoré spoločne dokážeme urobiť.

Henrieta Ivanová, starostka obce

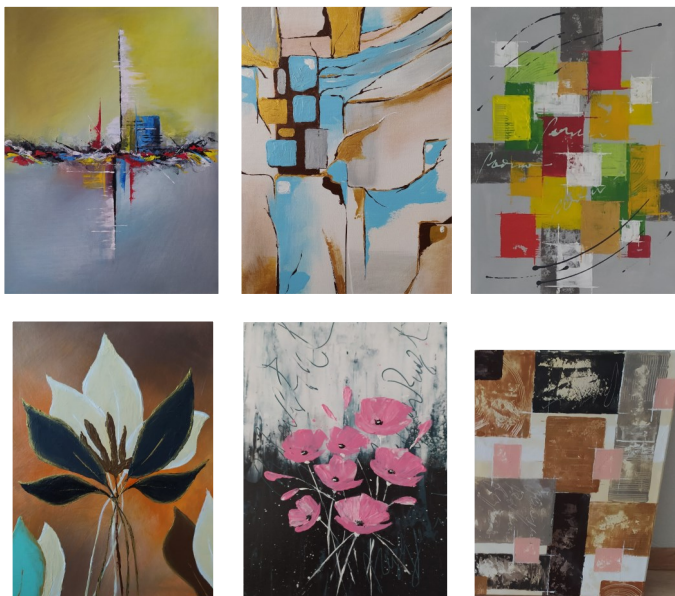
MAĽOVANIE

Je jedno umenie, v ktorom môže každý vyjadriť svoje výtvarné cítenie, vyjadriť svoje pocity, svoj vnútorný farebný svet. Prináša pokoj, relax a nový pocit uvedomenia si toho, že dokážete viac, ako ste si o sebe mysleli. Maľovanie, kreslenie a rôzne iné výtvarné techniky vám do života prinášajú čistú radosť práve vo chvíľach, keď máte možno málo duševnej energie, potrebujete sa naštartovať do aktivít, ktoré ste predtým nerobili, alebo ste nemali odvahu. A potom zrazu vzniknú krásne veci...

Svoju kreativitu a cit pre výtvarné umenie dokazovala počas svojej dlhoročnej praxe s deťmi v materskej škole. Využívala rôzne výtvarné techniky na to, aby pri tvorivých aktivitách s deťmi ich zaujala aj netradičným materiálom. A práve to bolo pre deti zábavné. A aj tie menej výtvarne zdatné deti nakoniec, keď bolo dielo hotové, uverili svojmu talentu.

KATARÍNA PAVLÍKOVÁ

Pokiaľ pracovala, stačilo jej to, ale na dôchodok sa tešila aj preto, že bude mať viac voľného času na vlastnú seberealizáciu. Na vlastnú tvorbu. Svoje vlastné diela.

S rôznymi druhmi farieb, techník už mala skúsenosti, ale chcela skúsiť niečo nové. Na internete ju zaujala technika liatia akrylových farieb, ktorá má názov „Acrylic Pouring“. Je to technika, ktorá má určité postupnosti a ktorá vytvára neuveriteľné abstraktné prevedenia obrazov. Vždy záleží na kombinácii farieb, vďaka ktorým sa dá vytvoriť jedinečný obraz. Materiál si objednala na internete a začala tvoriť. Podľa momentálnych pocitov a nálady si vybrala farby, ktoré sa potom zlievajú do abstraktných obrazov na plátne. Každý z nich je originál, pretože už druhýkrát sa vám nepodarí vytvoriť kópiu. Práve to je zaujímavé na tejto technike. Farby na týchto obrazoch si môžete prispôbiť aj farbám svojho interiéru.

Abstraktné umenie ju oslovilo, a tak vytvorila aj niekoľko abstraktných obrázkov, ale už nie liaty akryl, aj keď akrylové farby používa stále.

A keď sa vám niečo podarí, skúšate ďalej a máte pocit, že nielen abstrakcia, ale aj niečo realistické, podľa

predlohy, fotografií vás zaujme a chcete to mať doma. A tak vznikajú zátišia, krajinky, mestá. Maľujete si len tak pre seba, pre vnuka, rodinu. A máte originálny darček, ktorý si nikto nikde nekúpi, pretože je len jediný a práve od vás. Obrazy, ktoré si maľuje pre seba, a má ich už dosť, nemá v pláne predávať. Hovorí, že počas maľovania si vytvára k svojim dielam osobitý citový vzťah a nechce sa s nimi lúčiť. Možno keby maľovala pre niekoho cudzieho, nebola by taká závislá na samotnom obraze.

Áno, maľovanie jej prináša radosť, pokoj a skutočne pocit, že dokážete viac, ako ste si o sebe mysleli.

Nebojte sa skúšať nové veci. Je to pekný svet.

MANDALA Slovo mandala znamená kruh alebo oblúk, ale spája sa aj s inými geometrickými tvarmi a nemá začiatok ani koniec. Do života nám vnáša pokoj a harmóniu. Mandalý očisťujú, harmonizujú chaos, ktorý život prináša. Sú spojené s nespočetnými terapeutickými výhodami, či už ide o boj proti hnevu, upokojenie stresu a úzkosti. Mandala posilňuje zdravie, srdcovú čakru a lieči srdiečko. Vibrácia mandaly dodáva stabilitu láske a sebaláske, vnímaniu a empatii k ostatným, aj k svojim potrebám...

Ak chceš robiť v živote to, čo ťa baví, naplňa a robí ťa to šťastným, musíš pre to niečo urobiť... To sú také múdrosti a rady, o ktorých mnohí hovoria, že sú pravdivé. Aj Ingrid mi to potvrdila. Po skončení strednej školy mala pocit, že práca ju nenaplnia. Že je to málo a chce dokázať viac. Svet je dnes pre mladých ľudí otvorený, a tak sa rozhodla, že možno tam nájde to, čo hľadá.

INGRID GOLECKÁ

V zahraničí pracovala 9 rokov. V Anglicku, Taliansku, Švajčiarsku. Práve tam po práci hľadala priestor na to, ako si vyplniť voľný čas niečím, čo ju baví a prináša pocit uspokojenia. Vrátila sa k tomu, čo rada robila v detstve. Začala znovu kresliť. Do rúk sa jej náhodou dostala kniha svetových maliarov.

Medzi nimi aj portrét starency od slávneho Vincenta van Gogha. Možno to bola náhoda, možno impulz k tomu, že začala kresliť. Jej prvý portrét bola práve babička (tak si ju sama nazvala), kreslený ceruzkou. Portrét sa jej skutočne vydaril. A tak pokračovala. Kreslila ceruzkou, kriedou, tieňovala a skúšala aj iné techniky, maľovala...

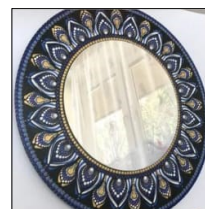
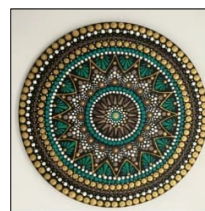
Jeden z prvých portrétov - BABIČKA

Cit pre umenie a krásu využívala mnoho rokov aj v oblasti líčenia, vizáže. Absolvovala mnoho kurzov aj u známych vizážistov, aby sa zdokonalila aj v tejto oblasti. Je to práca, ktorá ju baví.

Ale tvoriť svoje vlastné obrazy ju baví ešte viac. A preto využíva všetky možnosti, ako sa zdokonaľiť. Stále sa učí, ako byť lepšia. Navštívila viac kurzov týkajúcich sa výtvarného umenia. Zvláštny pocit mala na kurze maľovania osobnej mandaly. Tam ani nevnímame to, že sa tu učíte kresliť svoj vlastný príbeh, dozvedáte sa o sebe toľko pekných vecí, zabúdate na svet okolo seba a objavujete v sebe vlastnú tvorivosť, nadanie, sebaovládanie.

Pri maľovaní obrazov a mandál na plátno a lepenku

Portréty, zátišia, kvety - jemná, detailná práca

Pocitové mandaly

Osobné mandaly

používa akrylové farby, bodkovanú techniku. Pred začiatkom maľovania mandaly energeticky očistí plátno minerálnymi kameňmi a prenáša tak silu, energiu, prosperitu, hojnosť, lásku a zdravie do mandaly.

Pri maľovaní mandál strávi hodiny, je to náročná práca, ale za ten pocit slobody pri tom to stojí.

Mať talent pre čokoľvek je veľký dar.

Užívajte si ho.

Iveta Roháčová

FAŠIANGOVÁ ZÁBAVA

Na 18. februára tohto roku sme mali poznačenú v kalendári fašiangovú zábavu. Už vopred sme sa veľmi tešili, lebo po troch rokoch „pôstu“ sa nám zachcelo trochu si potancovať, zabaviť sa, stretnúť sa s inými ľuďmi. Určite na tom boli podobne aj ďalší zabávaní chytiví Harmančania. Potvrdili to na samotnej zábave, buď svojimi krásnymi maskami (mimochodom všetci kovboji, čarodějníci, Kelti, Mexičania, policajti, väzni, smädní mníši, zdravotné sestry, futbalisti, Jamajčania mali vstup zdarma) alebo stačila aj dobrá nálada a chuť sa zabávať.

Sála spoločenskej miestnosti obce bola fašiangovo vyzdobená, bohatá tombola naaranžovaná, stoly prestreté, občerstvenie zabezpečené, DJ Ivko (Dlhoš)

s moderátorkou Katkou (Dlhošovou) pripravení. Utužiť sa mohli aj „medziharmanecké“ vzťahy, keďže zabaviť sa prišli aj Dolnoharmančania.

Zábava sa mohla začať. Netrvalo dlho a tanečný parket bol plný. Čas bežal veľmi rýchlo a o polnoci bola tombola. Všetci výhercovia sa výhram úprimne potešili. Ako by aj nie, keď to boli všetko praktické, potrebné a využiteľné vecičky. Už tam, pri preberaní jednej z cien sa dotýčaný výherca poďakoval organizátorom za túto vydarenú akciu a tiež sponzorom za ceny venované do tomboly. Plne s ním súhlasím a znova by som rada poďakovala vedeniu obce, poslancom, sponzorom a ďalším organizátorom za túto výbornú akciu!

Tešíme sa o rok!

Lenka Mališková

FAŠIANGY 2023 - krásne kostýmy masiek

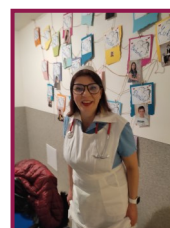
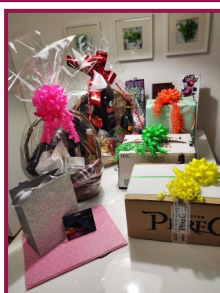
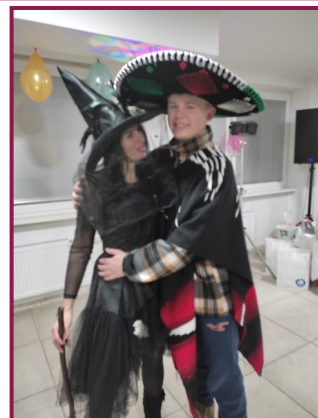

Foto: I. Roháčová, K. Dlhošová, M. Kovalčíková

FAŠIANGOVÝ karneval v ZŠ - február 2023

RIADITEĽKA MATERSKEJ ŠKOLY V HARMANCI OZNAMUJE, ŽE

ZÁPIS DETÍ DO MATERSKEJ ŠKOLY ŠKOLY

VO VEKU OD TROCH DO ŠIESTICH ROKOV

NA ŠKOLSKÝ ROK 2023/2024 SA USKUTOČNÍ

**DŇA 3. MÁJA 2023
OD 10.00 DO 14.00 HOD.**

V BUDOVE MATERSKEJ ŠKOLY V HARMANCI

PODMIENKY PRIJATIA DIEŤAŤA DO MATERSKEJ ŠKOLY:

Na predprimárne vzdelávanie sa prijímajú spravidla deti od troch do šiestich rokov. Deti mladšie ako tri roky môžu byť prijaté do MŠ, ak sú vytvorené vhodné materiálne, personálne a iné podmienky.

Prednostne sa prijímajú deti:

- pre ktoré je plnenie predprimárneho vzdelávania povinné (narodené do 31.8.2017)
- ktoré pokračujú v plnení povinného predprimárneho vzdelávania
- ktoré dovŕšili 3 roky veku

Na zápis prinesie zákonný zástupca dieťaťa písomnú žiadosť spolu s potvrdením o zdravotnom stave dieťaťa od všeobecného lekára pre deti a dorast.

(kedykoľvek pred samotným zápisom
si môžete tlačivo vyžiadať v MŠ)

Študuje na Prírodovedeckej fakulte Karlovej univerzity v Prahe, odbor Molekulárna biológia a biochémia organizmov. Je v poslednom ročníku bakalárskeho štúdia. Popri štúdiu pracuje aj preto, aby si plnil svoje cestovateľské sny. Cestovanie je nielen poznávanie nových krajín, ale núti vás okrem iného aj dôverovať cudzím ľuďom, strácať z dohľadu a vedomia všetko to známe pohodlie domova a priateľov. Nič nie je vaše, a preto je dôležité sa na každú cestu dôkladne pripraviť.

Aj to je na cestovaní úžasné. Videl už 25 krajín a minulé leto bol vo Vietname.

Zaujímavá krajina, prečítajte si...

TIMOTEJ ŤAŽKÝ

VIETNAM

Ak ste niekedy cestovali do juhovýchodnej Ázie, viete, že okrem teplotného šoku dostanete aj poriadny šok kultúrny. Po návšteve krajín ako Thajsko a Malajzia som si povedal, že sa sem jednoducho musím vrátiť. A tak sa aj stalo, nahovoril som brata a dvoch kamarátov a plánovanie cesty sa mohlo začať. Za cieľ našej cesty sme si zvolili impozantný Vietnam. Krajinu, kde sa dodnes oslavuje socializmus, a na večeru sa k pivu podávajú žabacie stehienka. Pre mnohých je cestovanie bez cestovnej kancelárie, takzvane „na vlastnú päsť“, veľmi odrádzajúca, priam až desivá predstava, no my sme sa nevedeli dočkať plánovania cesty podľa seba. Našli sme ideálne letenky, zarezervovali si všetky ubytovania, naplánovali itinerár a netrpezlivo sme čakali na posledný augustový týždeň. Ani sme sa nenazdali, deň nášho odchodu prišiel a my sme boli na ceste – smer viedenské letisko.

Starodávne hlavné mesto v Ninh Binh

Budhistický chrám v Da Nang

Naša prvá zastávka a zároveň aj miesto priletu bol Hanoi. Táto viac ako 8 miliónová metropola je hlavným mestom a druhým najväčším mestom vo Vietname. Strávili sme tu náš prvý týždeň, kedy sme ochutnali žabacie stehienka, tradičnú domácu polievku Pho Bo, a podnikli množstvo výletov. Jedným z nich bola aj plavba loďou v Dračej zátok. Nachádzajú sa tu nádherné niekoľko de-

Výlet loďou do Dračej zátoky

Vlaková ulica (Hanoi train street)

siatok metrov vysoké vápencové skaly, ktoré vystupujú z mora a sú zapísané v UNESCO. Jednou zo zastávok počas plavby bol ostrov, na ktorom sme sa mohli okúpať a v neposlednom rade sme absolvovali aj kayaking v jaskyni. V Hanoji sme, samozrejme, navštívili slávnu Vlakovú ulicu, ktorá ma na oboch stranách koľajníc obchody a reštaurácie. Raz za hodinu ňou skutočne prechádza vlak, načo ste dopredu upozornení, a tak si môžete vychutnať obed alebo kávu meter od idúceho vlaku. Nesmela chýbať aj návšteva Ho Chi Minovho mauzólea či posvätných Pagod naprieč celým mestom. Taktiež sme navštívili provinciu Ninh Binh, kde sme videli pozostatky starého hlavného mesta, plavili sa na loďkách v kaňone a bicyklovali sa medzi ryžovými poľami pri západe slnka.

Po týždni bohatého programu a výletov sme sa presunuli viac na juh k pobrežiu juhočínskeho mora do mesta Da Nang. Dopravu do tohto mesta sme zvolili pomerne zážitkovú, a to vo forme spacieho autobusu, cesta ktorým trvala 14 hodín. Cestu sme zvládli a aj keď sa nám zo 14 hodín natiahla na 17, zhodnotili sme to ako veľmi zaujímavý zážitok, ktorý by sme určite odporučili zažiť každému, ale len raz. Po príchode do Da Nangu nastal týždeň oddychu a relaxu na pláži. Samozrejme, počas dňa sme si robili menšie výlety po pobreží na skútroch a objavovali miestne budhistické chrámy a nedotknuté pláže. Prepravovanie sa medzi všetkými miestami bolo, ako som už spomenul, najlepšie so skútrom, keďže vypožičanie skútru vás vyjde 3€ na 24 hodín. Taktiež sme nav-

štívali neďaleké mesto Hoi An známe tiež ako lampiónové mesto. Každý večer pri západe slnka sa na rieke plavia stovky lodiek s lampiónmi, čo tvorí priam dych berúci pohľad a neskutočnú atmosféru. V tomto meste sa tak tiež nachádza aj nočný market, kde okrem nakupovania suvenírov (ako ručne maľovaný lampión) môžete ochutnať tradičnú vietnamskú kuchyňu. Po týždni v Da Nangu sme sa vrátili späť do Hanoja, tentokrát už nie autobusom, ale letecky. Cesta trvala necelú hodinu a pol. Posledné tri dni sme strávili v Hanoji, kde sme si naposledy vychutnali úžasnú a šialenú atmosféru Ázie.

Vietnam je neskutočne nádherný a pestrý. To, čo sme videli a zažili, bol len zlomok toho, čo môže táto úžasná krajina ponúknuť, tak ako celá juhovýchodná Ázia.

Timotej Ťažký

Nočný market v Hoi An

Lampióny v Hoi An

ČÍM CHCEME OSLOVIŤ RODIČA BUDÚCEHO PRVÁKA...

Chcete, aby vaše dieťa...

- stávalo v júni priehradu v potoku,
- krmilo lesnú zver a vtáčikov v zime,
- sprevádzalo turistov pri splave dreva vo vodnom žľabe v doline Rakytovo/Dolný Harmanec,
- sánkovalo sa a stávalo snehuliakov,
- vysádzalo kvety a trávnu v okolí školy a stromčeky v lese,
- čistilo studničku so seniormi,
- sa kamarátilo s deťmi z Čiech,
- sprevádzala celým štúdiom lesná pedagogika,
- stávalo hmyzí domček,
- sa staralo o včielky samotárky,
- získalo vzťah k čítaniu,
- v zime sa korčuľovalo na otvorenom klzisku,
- sa saunovalo,
- absolvovalo plavecký výcvik,
- navštevovalo knižnice, múzeá a divadlá,
- chodilo do školy v prírode,
- občas niečo chutné pripravilo a uvarilo,
- priučilo sa ľudovým zvykom a tradíciám,
- zažilo ranné kruhy,
- si rado zašportovalo, zasúťažilo či zatancovalo...?

TAK STE NA SPRÁVNEJ ADRESE

- samozrejme, že ho naučíme všetko, čo vyžaduje štátny vzdelávací program a ešte trošku viac...
- s rešpektovaním jeho potrieb
- a s uvedenou pridanou hodnotou a komunálnou kultúrou v obci

Tešia sa na vás

pani učiteľka Janka/PaedDr. Jana Sýkorová – riaditeľka školy, triedna učiteľka

(vyštudovala učiteľstvo pre prvý stupeň, vykonala štátnu rigoróznú skúšku z teórie a psychológie športu, štátnu skúšku z etickej výchovy, absolvovala doplnujúce vzdelávanie učiteľov ZŠ v oblasti cudzích jazykov a ďalšie vzdelávania na metodicko-pedagogických centrách a iných vzdelávacích inštitúciách, je aktívnou členkou Olympijského klubu v Banskej Bystrici, štatutárnym orgánom OZ Harmecho a OZ Hrudka, rada varí a pečie)

pani učiteľka Ľubka/Mgr. Ľubica Majerová - triedna učiteľka

(vyštudovala učiteľstvo pre prvý stupeň, absolvovala rekvalifikačný kurz v oblasti informatiky, doplnujúce vzdelávanie učiteľov ZŠ v oblasti cudzích jazykov a ďalšie vzdelávania na metodicko-pedagogických centrách a iných vzdelávacích inštitúciách, jej hoby sú ručné práce)

pani učiteľka Veronika/Mgr. Veronika Ondrejková – učiteľka, vychovávateľka

(vyštudovala učiteľstvo pre prvý stupeň, vykonala vzdelávania na metodicko-pedagogických centrách a iných vzdelávacích inštitúciách, pracovala ako konzultant kreativity či sprievodca v škôlke, tancuje v ľudovom súbore Partizán)

Všetky pani učiteľky majú rady deti, s radosťou chodia do práce a sú výborné v oblasti výtvarnej, hudobnej či športovej.

Zápis do 1. ročníka

Základnej školy Harmanec 10, 976 03 Harmanec sa bude konať v dňoch:

3. a 12. apríla 2023 v čase od 12.00 do 17.00 hod.

Na zápis prídu **osobne obidvaja rodičia/zákonní zástupcovia spolu s dieťaťom.**

Na zápis je potrebné doniesť:

- preukaz totožnosti rodiča/zákonného zástupcu,
- rodný list dieťaťa.

Do 1. ročníka ZŠ musí byť zapísané aj dieťa, ktorého zákonný zástupca požiadal riaditeľa MŠ o pokračovanie v plnení povinného predprimárneho vzdelávania. Zákonný zástupca dieťaťa dodatočne doloží príslušné rozhodnutie vydané riaditeľom MŠ.

Zapísaní môžu byť všetci predškoláci, ktorých rodičia/zákonní zástupcovia o to prejavia záujem.

V prípade, že dieťa nedosiahlo školskú spôsobilosť, treba požiadať riaditeľstvo materskej školy, ktorú dieťa navštevuje, o pokračovanie v plnení predprimárneho vzdelávania.

K žiadosti sa prikladá:

- písomný súhlas príslušného zariadenia výchovného poradenstva a prevencie,
- písomný súhlas všeobecného lekára pre deti a dorast,
- informovaný súhlas zákonného zástupcu dieťaťa.

www.zsharmanec.edupage.org, janaharmanec@gmail.com, +421908866100

ZŠ v spolupráci s obcou Harmanec a OZ Harmecho otvorila pre detičky a maminky na materskej dovolenke **Harmaneckú Hračnicu, ktorá býva každú stredu od 9.00 do 11.00 hod. v spoločenských priestoroch ZŠ.**

ZŠ v spolupráci s Ing. Jozefom Jankovom a OZ Harmecho a, samozrejme, obcou Harmanec začala rozvíjať komunálnu kultúru v obci podujatím **Cestovateľské kino**. Naďalej táto spolupráca trvá a pripravujeme ďalšie aktivity v komunálnej kultúre.

JUŽNÁ INDIA

V Indii žije 1,4 miliardy ľudí. Po Číne je to druhá najľudnatejšia krajina sveta. Takže ak sa raz rozhodnete cestovať do Indie, pripravte sa na „kultúrny šok“, pretože sa ozaj budete stretávať s obrovským množstvom ľudí iného vierovyznania, iných kultúrnych, ale aj stravovacích či hygienických návykov. Ak sa raz do Indie dostanete, buď vás krajina očarí a budete sa tam chcieť vrátiť, alebo si poviete „nikdy viac“. Väčšina turistov mieri v Indii do presláveného chrámu Tádž Mahal, ja vás chcem dnes zobrať na miesta trochu netradičnejšie, kde je biely Európan medzi miestnymi doslova exotom a všetci sa chcú s ním fotiť. Vitajte v Indii.

Naša prvá zastávka bude v Kochi, na juhozápade Indie, v štáte Kerala. Je to prístavné mesto s prívlastkami „nevesta arabského mora“, či „hlavné mesto korenia“. Už od 14. storočia bolo dôležitým obchodným centrom, čo sa dodnes prejavuje aj na jeho úrovni. Kerala totiž patrí spomedzi 28 federatívnych štátov Indie medzi najbohatšie a najvyspelejšie. To však nič nemení na skutočnosti, že ak ste v Indii prvýkrát, zažijete už tu poriadny kultúrny šok. Plno ľudí, šialená doprava, horúce subtropické podnebie, vôňa indických jedál a korenín. Štyri z najrozšírenejších náboženstiev sveta – hinduizmus, budhizmus, džinizmus a sikhizmus – majú svoj pôvod v Indii. V štáte Kerala je však približne polovica kresťanov. V meste Kochi je aj najstarší kresťanský kostol v Indii – Kostol svätého Františka, kde našiel svoj hrob i objaviteľ námornej cesty do Indie Vasco de Gama. Ak vás hneď na úvod cesty ruch Indie unaví, môžete sa tu posadiť na loďku a v božskom pokoji sa povoziť po Backwaters – čarovných vodných kanáloch.

Opustíme sparné nížiny Malabarského pobrežia a vyberieme sa do hôr k Západnému Ghatu. Krajina je zrazu príjemne chladivá a ideálna na pestovanie čaju. Veď kto by nepoznal indický čaj? Ročne sa ho v Indii vyprodukuje okolo 900 miliónov kilogramov a pri jeho pestovaní a výrobe tu pracuje vyše 3,5 milióna ľudí, prevažne žien. Čajové plantáže sú nádherné a stoja za prechádzku, počas ktorej som ja napríklad zabudol aj na to, že ročne na nich dôjde k mnohým uštipnutiam jedovatými hadmi, ktorých je v Indii viac ako dost...

Už som spomínal hlavné indické náboženstvá. Hinduistické chrámy sú veľkolepé a plné farieb. Za jedným z najkrajších sa vyberieme do mesta Madurai v štáte Tamilnádu. Na rozdiel od štátu Kerala je Tamilnádu jeden z najchudobnejších v Indii. Najesť sa tu dá aj za menej ako jedno euro, avšak zabudnite na mäso, ktoré je v okolí hinduistických chrámov zakázané. Na takmer dva týždne je mojou potravou iba ryža, zelenina a kadejaké indické placky. Všetko je však vynikajúco ochutené indickým korením tak, že mi mäso vôbec nechýba. Odmena za takýto pôst je každodenný pohľad a návšteva chrámov, ktoré sú pre nás ako z iného sveta. V meste Madurai je to chrám Meenakshi Amman, na južnom brehu rieky Vaigai, zasvätený bohyni Meenakshi. Vstupné brány do chrámu sú štyri, zo všetkých svetových strán a každých 12 rokov ich farebne premaľujú. Dnu sa konajú obrady, ktorým my nie veľmi rozumieme a nie ku všetkým máme prístup.

Krava je v Indii posvätná. Kravu preto nájdete na cestách, trhoch, pred chrámami či na plážach. Do Indie som letel na sviatok svätého Valentína. Indická vláda vyzývala, aby ľudia tento „západný“ sviatok ignorovali a radšej objali kravu. Ako som spomínal, skoro dva týždne som v Indii nejedol mäso. Ale prekvapilo ma, že prvé dni v štáte Kerala bolo možné kúpiť aj jedlo z hovädzieho mäsa. Bolo však neskutočne tvrdé, zrejme z poriadne starej „posvätnéj“ kravy... Ak sa raz vyberiete do Indie, nikdy sa nepokúšajte odháňať kravy z ciest, nedajbože úderom. Ani na ne nenadáвайте, keď v preplnenom meste na chodníku stúpate do kravského... veď viete čoho...

Ďalší nádherný hinduistický chrám je v meste Tiruchchirapalli. Volá sa Sri Ranganathaswamy a je zasvätený Ranganathe, čo je forma hinduistického boha Višnu. Mal som to šťastie, že v chráme sa konali niekoľkodňové hinduistické procesie, ktorých jedným z hlavných akté-

rov bol „posvätný“ slon. Fungovalo to tak, že počas sprievodu ste dali vodcovi slona nejaký peniaz, za čo vám na hlavu slon položil chobot ako znak požehnania. Celý chrám Sri Ranganathaswamy je opäť veľkolepý a čo mňa očarilo, boli miestne trhy medzi jednotlivými vstupnými bránami. Opäť obrovské množstvo ľudí, hluk a zápach, ale po dvoch týždňoch v Indii to už beriem ako úplnú samozrejmosť.

Cesta po Indii pokračuje až na „chvostík“ na mape Indie, ostrov Pamban s pútnickým mestom Rameshwaram. Je spojený s pevninou vyše 2 km dlhým mostom. Ešte pred 500 rokmi sa z pevniny úzkou šíjou zvanou Adamov most dalo prejsť pešo na Cejlón (Srí Lan-ku). Cestou opäť môžete vidieť hinduistické chrámy, sochy a stavby. To, čo sa mne najviac vryje do spomienok, sú miestni ľudia. Väčšina z nich žije v tak chudobných podmienkach, ktoré sú pre nás nepredstaviteľné. Ale všetci sú veľmi milí a priateľskí. A chcú sa s vami všetci fotiť. Hlavne deti majú z vás neskutočnú radosť, pretože možno prvýkrát vidia živého „bieleho človeka“. Cesta po Indii je možno únavná. Keď sa však vrátite domov, prejdete sa po našich čistých a prázdnych uliciach, pocítite za touto krajinou nostalgiu. A začnete plánovať ďalšiu cestu.

Ing. Jozef Jankov

Veľká noc - „ambulancia“ Boha

Pohľad na sviatky Veľkej noci sa v životoch veriacich, nielen kresťanov, ale i neveriacich ľudí, mnohokrát líšia. Veľká noc je často zatienená Vianocami, pretože cez vianočné sviatky máme nielen viacej voľna, ale Vianoce sú tiež spojené s niečím krásnym a radostným.

Veľká noc je spojená a prepojená s utrpením, bolesťou a s pôstom, najmä štyridsaťdňovou prípravou, ktorá jej predchádza. Je spojená s tragédiou, ktorá sa odohráva v ľudských dejinách, ale aj v živote každého jedného človeka. A predsa táto „tragédia“ kríža a smrti je považovaná v kresťanskom svete za najväčší sviatok. Prečo?

Odpoveď je na jednej strane veľmi jednoduchá, no na druhej zložitá a zásadná pre pochopenie kresťanstva ako takého. Zjednodušene môžeme povedať, že táto koncepcia vychádza z „potrebnosti uzdravenia“. Ak by som chcel použiť opis tejto „potreby“ podobenstvom, je to, ako keď sa cítime byť chorí a potrebujeme vyhľadať lekára.

Sviatkami Veľkej noci si kresťania pripomínajú, že na svet prišiel „liečiteľ“, „uzdravovateľ“ Ježiš Kristus, ktorý priniesol liek predovšetkým na choroby duše. Prichádza, aby najmä v duchovnej rovine liečil a napravil to, čo istým spôsobom začalo „rásť“, alebo je nezdravé a škodí nám to. Z rôznych dôvodov.

Ježiš Kristus teda prišiel, aby nás dal „do poriadku“, aby sme boli normálni. Alebo aby nám minimálne povedal, že sa s nami niečo deje a keď to nebudeme riešiť, ublíži nám to. Je to, ako keď ideme k lekárovi. Niekedy k nemu ideme už chorí, aby nám pomohol, ale niekedy prídeme len preventívne a myslíme si, že sme zdraví, ale zistíme, že sme chorí.

Môžeme povedať, že vyhýbať sa návšteve lekára niekedy znamená aj nebyť chorý. No všetci vieme, že to môže byť iba klamanie samých seba. Keď zatvárame oči nad bolesťami alebo problémami, tie sa zväčša sami nevyriešia. Práve naopak, utrpenie sa prehľbuje, bolesť sa môže zväčšovať a problém narastať až do takej miery, že už sa nedá zvrátiť.

Model alebo spôsob, akým človek žije vo svete a tiež ľudstva ako takého a s nim spojené základné princípy, sa nikdy nezmenia. Nech je snaha o ich zmenu akákoľvek a od kohokoľvek. Nezmení to ani akékoľvek náboženstvo, politický režim a ani žiadna ideológia. Univerzálny princíp, že človek sa narodí a zomrie, je iste jeden s tých najznámejších, ale nie je jediný.

Práve preto niečo podobné a principiálne nemené, ako v prípade starostlivosti o naše telo, prebieha aj

v duchovnej rovine.

Duša sa vie tiež zraniť, vie taktiež krváčať. Tiež potrebuje opateru a starostlivosť. Tiež potrebuje „servis“ a kontrolu. Teda pravidelné návštevy u „doktora“. Samozrejme, táto skutočnosť je možná iba za predpokladu, že veríme, že dušu máme. Keďže ju nie je vidieť a cítiť zmyslovými vnemami, môže to byť pre niekoho veľmi náročné a ťažké prijať. Vnímame ju na sebe, ale aj na druhých zväčša len prostredníctvom nášho „vnútorného hlasu“ alebo podľa istého duševného rozpoloženia, v ktorom sa nachádzame. Najčastejšie prostredníctvom hodnôt, ktoré počas života prezentujeme a komunikujeme vonkajšiemu svetu alebo prijímame od druhých na základe nášho pozorovania. Ale, žiaľ, aj duša môže byť chorá. Hodnoty nejasné, pokrútené a zmätené. Vtedy je potrebné navštíviť „doktora“.

Sviatky Veľkej noci sú pripomienkou, ktorá je, samozrejme, najviac prežívaná a uvedomelá vtedy, keď človek cíti potrebu po istom „liečebnom procese“, respektíve, ak pociťuje, že v jeho živote nie je všetko také zdravé, aké by malo byť. Slovy Ježiša Krista: „Lekára potrebujú chorí, nie zdraví!“ A preto aj prežívanie veľkonočných sviatkov je bytostne spojené s „pocitom“, s „túžbou“ a potrebou po uzdravení. Ten, kto nemá potrebu byť uzdravený, cíti sa byť zdravý, nemá ani prílišný záujem sláviť a prežiť tieto sviatky, ktoré práve toto uzdravenie prinášajú.

Na druhej strane prítomnosť lekára vnímajú aj iní. Povedzme aj tí, ktorí sa cítia zdraví a lekársku pomoc nevyhľadávajú. No nemení to nič na tom, že lekár je prítomný a my máme kedykoľvek možnosť ho navštíviť, keď je to potrebné, nevyhnutné, alebo len na preventívnu prehliadku. Konfrontovať svoju dušu a svoje svedomie napríklad návštevou sv. omše alebo čítaním Sv. Písma.

Ježiš Kristus teda vo veľkonočných tajomstvách, ktoré sa pre niekoho môžu javiť ako niečo „ponuré“, prichádza liečiť, uzdravovať a zachraňovať. Keďže ako hovorí: „...moje kráľovstvo nie je z tohto sveta...“ je potrebné aj jeho obetu a to, čo prichádza liečiť, vnímať v inom svetle ako len v materialistickom. Boh je duch a večný život, ktorý prisľúbil tým, ktorí ho nasledujú, je v rovine duchovnej, pretože duša človeka je nesmrteľná.

V duchovnom živote je preto potrebné sa tiež vzdelávať a vyvíjať. Hľadať a spoznávať samých seba. Presnejšie našu ľudskú prirodzenosť.

Kresťania tieto hodnoty objavujú vo Svätom Písme najmä cez svedectvo, ktoré nám zanechal Ježiš Kristus. On svojim príchodom na svet poskytol diagnostický návod pre odhalenie chorôb duše a veľkonočnými tajomstvami utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania ponúkol aj dokonalý liek, ktorými môžeme liečiť tieto choroby.

To je dôvod veľkonočnej radosti, ktorú prežíva celý kresťanský svet počas veľkonočných sviatkov.

Pavol Lojan, správca farnosti

Jubilanti

90 rokov

Ludmila Chladná

80 rokov

Mária Bálintová

70 rokov

*Štefan Ťažký
Milan Vajs
Ľubica Polláková
Jaroslav Martiška
Eva Roštárová
Dušan Korgo
Mária Petrášová*

75 rokov

*Peter Vaník
Jozefa Šimková
Elena Kohútová
Iľja Synak*

Srdečne blahoželáme

Narodili sa

Filip ZUBAJ 26.2.2023

Samuel SLAMKA 28.2.2023

Spomíname

*Niekedy sa tie rany otvoria a vtedy si uvedomíme, ako veľmi chýbaš...
Veľmi by sme si želali, aby sa všetko dalo vrátiť, aby si tu bola,
aby sme sa smiali na obyčajných veciach...*

Dňa 24.2.2023 uplynul rok, čo nás navždy opustila naša
drahá mama, stará a prastará mama

Jozefka Rusnáková

S láskou v srdci spomínajú deti s rodinami a ostatní príbuzní.

Informácia pre občanov

Milí čitatelia, ale predovšetkým budúci jubilanti, ak si neželáte, aby vaše mená a vek boli zverejnené v Harmaneckých novinách, upozornite na to zamestnancov obce alebo na našej e-mailovej adrese: harmanecke.noviny@gmail.com
Ďakujeme.

Redakčná rada HN

Opustili nás

Ctibor Gubriansky 17.1.2023
Anna Šatarová 13.2.2023
Brigita Bellová 9.3.2023
Ladislav Šimko 26.3.2023

Venujme im tichú spomienku.

STOLNOTENISOVÝ TURNAJ PO DVOJROČNEJ PRESTÁVKE

V sobotu 17. decembra 2022 sa po dvojročnej prestávke v obecnej telocvični v Harmanci ozýval zvuk pingpongových loptičiek. Uskutočnil sa ďalší ročník obľúbeného stolnotenisového turnaja.

Turnaj prebiehal pre tri kategórie - mládež, muži a zmiešané štvorhry. Všetky kategórie boli kvalitne obsadené.

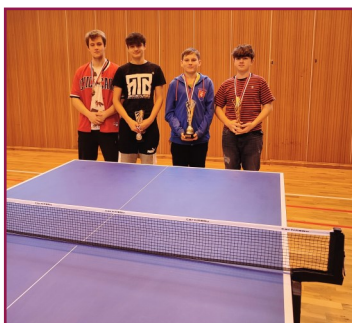
V mládežníckej kategórii skončil na prvom mieste M. Kubík z B. Bystrice, na druhom mieste bol Peter Poľančaník a tretí bol Martin Mališka.

Najpočetnejšie obsadenou bola mužská kategória.

Hráči boli rozdelení v dvoch skupinách, v ktorých bolo vidieť kvalitnú hru a množstvo zaujímavých úderov. Rozhodovala každá loptička.

Na prvom mieste sa umiestnil Ján Roháč, druhý bol Peter Ťažký a tretí bol Miroslav Strmeň.

Kategória zmiešaných štvorhier sa stáva obľúbenou súčasťou stolnotenisového turnaja.

Prihlásili sa štyri dvojice, ktoré sa umiestnili nasledovne:

1. miesto M. Gavlasová a J. Roháč,
2. miesto A. Chladná a J. Slašťan,
3. miesto L. Dimošová a V. Sklenka,
4. miesto K. Beňová a M. Strmeň.

Podakovanie patrí obci Harmanec, ktorá tento turnaj usporiadala.

Poháre, medaily a vecné ceny odovzdali zúčastneným hráčom na záver turnaja poslanci obce Peter Chladný a Ján Roháč.

Alena Chladná

Harmanecké noviny - vydáva: Obecný úrad Harmanec, registračné číslo OÚ - 1/2007 ▪ Adresa redakcie: Redakcia Harmaneckých novín, Obecný úrad Harmanec 6, 976 03, www.harmanec.sk ▪ email: harmanecke.noviny@gmail.com ▪ Šéfredaktorka: Iveta Roháčová, Redakčná rada: Ing. Tomáš Roháč, Martina Kovalčíková ▪ Jazyková úprava: PaedDr. Lenka Mališková ▪ Grafická úprava: Ing. Tomáš Roháč ▪ foto: Alenka Chladná, Ing. Tomáš Roháč ▪ Ing. Mária Petrášová ▪ Tlač: Rodapress s.r.o. B. Bystrica ▪ Uzávierka ďalšieho čísla 2/2023 bude 10.6. 2023.

Za obsah rukopisu zodpovedá autor. Redakcia sa nemusí stotožňovať s názormi autora. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo krátenia a úpravy rukopisov!